

JOHANNES

5:17-47

Jezus verdedigt zijn recht om op de sabbat te werken en spreekt over opstanding en oordeel.

GELEZEN UIT

Herziene Statenvertaling

BELUISTER OF BEKIJK

versvoorvers.org/johannes/5-17-47

BELUISTER OF BEKIJK

Inhoud

1	Terugblik: genezing bij Bethesda en de sabbat	3 min	4
2	Jezus maakt Zich gelijk aan God	2 min	5
3	Sabbat: morele wet versus ceremoniële wet	6 min	6
4	Voorbeeld: David en het toonbrood op sabbat	2 min	8
5	Jezus' recht om te werken zoals de Vader	2 min	9
6	Gelijkenis van de zoon en grotere werken	3 min	10
7	Fundamentele beginselen: bekering, geloof, doop	2 min	12
8	Hedendaagse christenen en opstanding en oordeel	3 min	13
9	De Zoon wekt op en oordeelt namens de Vader	3 min	14
10	Waarom Jezus gekwalificeerd is om te oordelen	2 min	16
11	De overspelige vrouw: wie mag oordelen?	2 min	17
12	Twee opstandingen: geestelijk en lichamelijk	4 min	19
13	Premillennialisme en de eerste opstanding	3 min	21
14	De opname en de spanning met Openbaring 20	3 min	22

15	Eén opstanding en oordeel voor allen	2 min	24
16	Wanneer christenen worden opgewekt: laatste dag	2 min	25
17	Oordeel van de goddelozen op dezelfde dag	2 min	26
18	De eerste opstanding is de wedergeboorte	5 min	27
19	Twee getuigen: Jezus en de Vader	2 min	30
20	Weerlegging van het modalisme	4 min	31
21	Johannes de Doper en de werken getuigen	2 min	32
22	De Schrift getuigt van Jezus, niet van zichzelf	5 min	34
23	Eer zoeken bij mensen in plaats van bij God	6 min	37
24	Mozes zal u aanklagen	3 min	40
25	Het overblijfsel dat klaar was voor Jezus	3 min	41
	Om verder te lezen		43

1

Terugblik: genezing bij Bethesda en de sabbat

De vorige keer zijn we een deel van Johannes 5 doorgekomen, en tegen de tijd dat onze tijd opraakte, zag ik dat er veel te veel materiaal was om in die sessie af te ronden. Het kleinere deel van dit hoofdstuk is een wonder dat Jezus verrichtte, en het grotere deel is in wezen een monoloog van Jezus. Het begon met iets van een dialoog, maar dat veranderde in een monoloog die doorloopt tot het einde van het hoofdstuk.

Het begon met de genezing van een man bij de vijver van Bethesda, die al vele jaren ziek was, zwak, en niet goed in staat om zichzelf te verplaatsen. Hij lag bij een vijver. Men geloofde dat van tijd tot tijd een engel het water in beroering bracht. Wie er als eerste na die beroering in het water kwam, zou genezen worden van zijn kwaal. Dat was in elk geval het geloof van deze man en van hen die daar bij de vijver waren. Ze hadden het water van de vijver al vele malen in beroering zien komen, en hij had steeds geprobeerd erin te komen, maar hij was traag, en zo was er altijd iemand die eerder was dan hij.

Je vraagt je af hoe vaak hij dit had zien gebeuren en hoeveel genezingen er op deze manier waargenomen waren. Als dat geloof over de vijver algemeen heerste, en als het water vaak in beroering kwam en iemand steeds als eerste naar binnen ging, dan zou goed te zien zijn geweest of die persoon genezen was of niet. Als dat niet het geval was geweest, lijkt het erop dat de zieke mensen hun hoop daarop zouden hebben opgegeven en ergens anders naartoe zouden zijn gegaan. Dus het moet zo zijn dat sommige mensen daar genezen werden. Maar deze man was niet echt iemand die veel hoop had om een van hen te zijn, hoewel hij geen betere opties had dan te wachten en op iets te hopen.

Jezus vroeg hem of hij gezond wilde worden, en de man zei dat hij er niet in geslaagd was om als eerste in het water te komen wanneer het in beroering was gebracht. Jezus zei tegen hem dat hij moest opstaan, zijn matras moest pakken en naar huis moest gaan. De man voelde voor het eerst kracht in zijn lichaam, kon opstaan, en droeg zijn matras.

Maar natuurlijk is de voornaamste reden om dit verhaal te vertellen niet dat het een genezing was. Er zijn veel genezingen van Jezus die niet in de Bijbel worden genoemd. Deze wordt speciaal genoemd omdat, zoals we aan het einde van vers 9 lezen, die dag de sabbat was. En dit leidde tot een gesprek, eigenlijk een conflict, tussen Jezus en de Joodse leiders, die zeer sterke gewetensbezwaren hadden over de naleving van de sabbat en zeer sterke opvattingen over wat een overtreding van die wet inhield. Het dragen van een matras was een van die dingen die een overtreding vormden. Ook genezen op de sabbat. Als het geen kwestie van leven of dood was, mocht een arts op de sabbatdag geen genezingen verrichten of zijn beroep uitoefenen.

Jezus genas duidelijk, hoewel niemand kon beweren dat Hij enig werk had verricht. Hij gebod de man alleen maar om op te staan en te lopen. Praten is geen werk. Dus hoe kon dat werken genoemd worden? Nou, er gebeurde iets. Er werd iets bewerkstelligd. Er werd een genezing bewerkstelligd. Er werd iets tot stand gebracht door Jezus' inspanning, en daarom was Hij, wat hen betreft, aan het werk op de sabbat. Toen Hij hierover ter verantwoording werd geroepen, zei Hij in vers 17:

2

Jezus maakt Zich gelijk aan God

Maar Jezus antwoordde hun: Mijn Vader werkt tot nu toe en Ik werk ook. Daarom dan probeerden de Joden des te meer Hem te doden, omdat Hij niet alleen het gebod van de sabbat brak, maar ook zei dat God Zijn eigen Vader was, en daarmee Zichzelf aan God gelijkmaakte.

JOHANNES 5:17-18

We hebben dit vers de vorige keer behandeld, maar door tijdgebrek hebben we niet alles gezegd wat erover te zeggen valt. En zelfs nu zullen we dat niet doen, omdat ik de rest van het hoofdstuk wil behandelen. Maar ik wil dit wel aanstippen: het lijkt ons misschien niet voor de hand liggend dat spreken over God als je Vader zou betekenen dat je jezelf gelijk maakt aan God. Is het niet vrij gewoon dat mensen God hun Vader noemen? De Joden verwezen over het algemeen niet naar God als hun Vader, in ieder geval niet in persoonlijke zin. Er zijn een paar plaatsen in het Oude Testament waar

Jesaja spreekt over Israël collectief als Gods kinderen, of als Gods zoon in collectieve zin, en over God als de Vader van de natie. Maar het was ongehoord dat mensen over God spraken als hun persoonlijke Vader. En dat is wat Jezus had gedaan: Mijn Vader. Hij zei niet: onze Vader. Mijn Vader werkt tot nu toe, en Ik werk.

Dus Jezus deed natuurlijk een soort bijzondere aanspraak op zoonschap. Maar is dat werkelijk hetzelfde als Zichzelf gelijk maken aan God? Ik noem God mijn Vader, maar ik maak mezelf niet gelijk aan God. Toch, in de context, is wat Hij zei: Mijn Vader rust niet op de sabbat, en daarom rust Ik niet op de sabbat. Mijn Vader werkt vierentwintig uur per dag, zeven dagen per week, en daarom werk Ik vierentwintig uur per dag, zeven dagen per week. Nu wisten de Joden dat God de sabbat niet vrij neemt. Wat Jezus zei, is dat Hij dezelfde voorrechten heeft als God. De rabbijnen hadden al vóór de tijd van Jezus de kwestie besproken of God Zijn eigen wetten houdt, met name of Hij de sabbat houdt.

3

Sabbat: morele wet versus ceremoniële wet

Dit is een van die dingen die onderstrepen wat ik probeer duidelijk te maken aan sabbatariërs en Zevendedags Adventisten en dergelijken wanneer we het over dit onderwerp hebben. Zij menen dat de sabbat een morele wet is. Waarom? Wel, omdat die in de Tien Geboden staat, en alle andere geboden in de Decaloog zijn zeker morele wetten. Dus nemen ze gewoon aan dat de sabbat een morele wet is, maar ze overwegen niet zorgvuldig genoeg wat een morele wet inhoudt en wat een ceremoniële wet inhoudt. God zou morele en ceremoniële wetten kunnen mengen in het oude verbond. En dat heeft Hij ook gedaan. Door het hele boek Exodus en Leviticus heen vind je geboden die moreel zijn en geboden die ceremonieel zijn, door elkaar heen, maar ze zijn niet van dezelfde aard. Een moreel gebod is een gebod dat het karakter van God Zelf weerspiegelt. God is rechtvaardig, en die gerechtigheid bestaat uit bepaalde karaktereigenschappen die nooit geschonden kunnen worden zonder dat wordt geschonden wie Hij is, zoals gerechtigheid, zoals barmhartigheid, zoals liefde, zoals trouw. Dit zijn dingen die deel uitmaken van Gods karakter. Hij zou nooit ontrouw kunnen zijn. Hij zou nooit onrechtvaardig kunnen zijn. Hij zou eigenlijk nooit liefdeloos kunnen zijn, Want waarom niet? Omdat God liefde is. Hoe zou Hij, die liefde is, ooit niet Zichzelf kunnen zijn? God is gerechtigheid. Hij is barmhartigheid. Hij is

trouw. Al deze dingen zijn eigenlijk beschrijvingen van wie God is. Nu kan God nooit veranderen wat Hij is, en daarom zal de norm van wat gerechtigheid is, die wordt bepaald door Gods eigen karakter, nooit veranderen. En daarom moeten alle wetten, als ze moreel zijn, het karakter van God weerspiegelen. Daarom bekritiseerde Jezus de Farizeeën toen Hij zei:

Wee u, schriftgeleerden en Farizeeën, huichelaars, want u geeft tienden van de munt, de dille en de komijn, en u laat het belangrijkste van de Wet na: het recht, en de barmhartigheid en het geloof. Deze dingen zou men moeten doen en die andere dingen niet nalaten.

MATTHEÛS 23:23

, wat Hij aanduidde als gerechtigheid, barmhartigheid en trouw. Waarom zijn dat de zwaarwegende zaken? Omdat ze zijn wat God is. Het zijn morele kwesties omdat Gods karakter moraliteit en gerechtigheid en goedheid bepaalt. En dus zijn wetten die dat belichamen morele wetten.

Een ceremoniële wet is een wet die niet noodzakelijkerwijs geworteld is in het karakter van God. Maar een ceremoniële wet is iets dat op symbolische wijze een waarheid of werkelijkheid afbeeldt, zoals bijvoorbeeld de dierenoffers de dood van Christus vooraf afbeeldden. Ceremoniële wetten zijn geen wetten die geworteld zijn in moraliteit, maar in het op een rituele manier afbeelden van een geestelijke waarheid, zodat God, als Hij dat gewild had, ervoor had kunnen kiezen om dat bepaalde ritueel niet te geven. Hij hoefde geen ritueel te geven om die waarheid af te beelden. God hoefde niet te zeggen: rust op de sabbatdag. Hij zei dat Hij wil dat Israël rust op de sabbatdag, om te gedenken dat God rustte op de zevende dag toen Hij de dingen schiep. Maar als God inderdaad op de zevende dag had gerust en nooit iemand had opgedragen de sabbat te houden, dan zou dat Zijn karakter niet hebben geschonden. Er is niets wat Hem ertoe verplichtte om per se te zeggen: je moet de dag onthouden waarop Ik rustte. Hij had net zo goed kunnen zeggen: Ik wil dat je rust op de zesde dag, omdat dat de dag is waarop Ik de mens schiep. Ik wil dat je dat onthoudt. Of: Ik wil dat je rust op de eerste dag, omdat dat de dag is waarop Ik het licht schiep, en dat is iets belangrijks. Hij had elke dag van de week kunnen kiezen en er een reden voor kunnen

geven. Het is in zekere zin dus willekeurig. Een ritueel is iets waarvoor God ervoor koos om iets af te beelden, maar Hij hoefde dat niet te doen, want het zou Zijn karakter niet geschonden hebben als Hij het anders had gedaan.

Als God een gebod zou geven om te stelen, zou dat Zijn karakter schenden, omdat stelen onrechtvaardig is. Moord is onrechtvaardig. Overspel is ontrouw. Dit zijn allemaal eigenschappen die God niet is, en daarom zijn ze immoreel. En wat dan van de sabbat? Deze kwestie waarover de rabbijnen redetwistten: houdt God Zich aan Zijn eigen wetten? Het antwoord is vrij eenvoudig. Ja, Hij houdt Zich aan de morele wetten, omdat die Zijn eigen karakter beschrijven. Hij kan niet anders zijn dan Hij is. Hij houdt Zich uiteraard aan de wetten van gerechtigheid en barmhartigheid en trouw, en aan die dingen die Zijn eigen heiligheid beschrijven. Houdt Hij de sabbat? Nee, dat doet Hij niet. Hij werkt elke dag. Dat is wat Jezus zei. De sabbat is dan geen morele wet, als God hem kan overtreden. De rabbijnen begrepen dat niet. Zij zagen de sabbat als een morele verplichting. Daarom bedachten ze manieren om te zeggen dat God de sabbat niet breekt. Maar de waarheid is, en Jezus verklaart dat hier, dat de Vader op de sabbat hetzelfde werk doet als op elke andere dag van de week. Hij houdt de sabbat niet heilig. Hij heeft eenmaal een rustdag op de zevende dag in acht genomen, maar Hij heeft de sabbat daarna niet regelmatig in acht genomen. Daarom kan het onderhouden van de sabbat, als God dat Zelf kan nalaten, geen morele verplichting zijn, want Hij zou nooit iets kunnen schenden wat moreel en goed en rechtvaardig was.

4

Voorbeeld: David en het toonbrood op sabbat

Jezus Zelf brengt hier, en ook op andere plaatsen, de sabbatswet onder bij de ceremoniële wet. Dat deed Hij trouwens ook bij andere gelegenheden, en Paulus deed dat ook. Waarmee vergeleek Paulus de sabbat dan? Hij vergeleek die met spijswetten en feestdagvoorschriften. Dat zijn duidelijk ceremoniële zaken. Het zijn geen morele zaken. Evenzo deed Jezus hetzelfde in Mattheüs 12, toen Zijn discipelen ervan beschuldigd werden de sabbat te overtreden. Ze plukten graan en wreven het tussen hun handen fijn, en ze werden ervan beschuldigd de sabbat te overtreden. Jezus zei niet dat zij de sabbat niet overtraden. Sommige mensen zeggen: misschien overtraden

ze alleen de tradities van de Farizeeën over de sabbat. Misschien wel, misschien niet, maar dat is niet het argument dat Jezus gaf. Jezus nam het gewoon als vaststaand aan dat ze de sabbat overtraden, en zei:

Maar Hij zei tegen hen: Hebt u niet gelezen wat David deed toen hij honger had, hij en zij die bij hem waren? Hoe hij het toonbrood at, dat alleen voor de priesters bestemd was?

MATTHEÛS 12:3-4

en hij was geen priester, dus overtrad hij de wet op het toonbrood. Jezus zegt hiermee duidelijk dat wat David deed door het toonbrood te eten, niet veel verschilt van wat Zijn discipelen deden door de sabbat te overtreden. Overtrad David een traditie of een wet? Een wet. Er was een wet van Mozes die bepaalde dat alleen de priesters het toonbrood mochten eten. Was het een morele wet of een ceremoniële wet? Ceremonieel. Tabernakelritueel. David had een rituele wet overtreden, een ceremoniële wet, door ceremonieel voedsel te eten dat alleen voor de priesters bestemd was. En Jezus zei dat Zijn discipelen iets soortgelijks hadden gedaan. Hoe dan? Zij hadden ook echt een wet overtreden. Welke? De sabbat. Dat was dus parallel aan David die de wet op het toonbrood overtrad, een ceremoniële wet.

Jezus en Paulus behandelden de sabbat altijd alsof die ceremonieel was, en Jezus deed dat hier ook. Hij zegt:

5

Jezus' recht om te werken zoals de Vader

Mijn Vader werkt de hele tijd, en Ik ook. Wat Hij daarmee bedoelt, is: jullie Joden hebben altijd geweten dat God dag en nacht werkt, dat Hij op de sabbat evenveel werkt als op elke andere dag van de week. En dus, als Hij dat doet, kan Ik het ook. Dat is de implicatie die maakte dat Hij Zichzelf gelijk stelde aan God. Hij had het niet over Zijn ontologische gelijkheid met God in een of andere theologische zin. Hij zei alleen maar: als God het recht heeft om dit te doen, dan heb Ik dat recht ook.

Nu zijn er uiteraard dingen die God het recht heeft te doen, die jij en ik niet het recht hebben te doen. God heeft het recht om wraak te nemen. Hij zegt ons dat niet te doen. Neem geen wraak. Dat is Gods voorrecht.

Wreek uzelf niet, geliefden, maar laat ruimte voor de toorn, want er staat geschreven: Mij komt de wraak toe, Ik zal het vergelden, zegt de Heere.

ROMEINEN 12:19

Het is niet goed voor ons om wraak te nemen, maar het is wel goed voor Hem. Hij heeft rechten die wij niet hebben. Dus als ik zou zeggen: als God het doet, kan ik het ook doen, dan zeg ik daarmee in zekere zin dat ik een soort gelijke status heb als God, in ieder geval als het gaat om iets waartoe God alleen het recht heeft.

In de Joodse gedachtegang had God het recht om op de sabbat te werken, maar wij niet. En Jezus zei: nou, Ik ben jullie niet. Ik lijk meer op Hem. Ik ben niet gebonden zoals jullie. Ik sta onder geen grotere beperking dan Hij. Daarmee plaatst Hij Zich niet op menselijk niveau, maar op goddelijk niveau, en stelt Hij Zich gelijk aan God wat Zijn voorrechten betreft, of wat Zijn taken of Zijn activiteiten betreft. Hij kan doen wat God kan doen, en wat niemand anders dan God mag doen. Want als God op de sabbat werkt, dan kan Jezus dat ook. Daarmee plaatst Hij Zich op Gods niveau, en daar waren ze boos over.

6

Gelijkenis van de zoon en grotere werken

En dus geeft Hij in de verzen 19 tot en met 23, de laatste verzen die we de vorige keer behandelden, deze gelijkenis van de leerling-zoon. Hij zegt dat de zoon niet weet wat hij moet doen, tenzij zijn vader het hem laat zien. Maar zijn vader laat het hem wél zien, want de vader houdt van de zoon en toont hem alles wat hij doet, en leert hem hoe hij het doet. En de zoon doet het op dezelfde manier als de vader het doet. Hij heeft het over de normale gang van zaken waarbij een man zijn zoon het vak leert. De zoon weet niet uit zichzelf hoe hij tafels van hout moet maken, maar zijn vader, die timmerman is, zal het zijn zoon leren.

Jezus dacht ongetwijfeld terug aan Zijn eigen opvoeding. Hij groeide op als leerling van een timmerman, en Hij leerde het vak van die timmerman, Zijn wettige vader Jozef. Dus Hij zegt: zo is het nu ook met Mij en God. Toen Ik een jongen was, leerde Ik het vak van mijn vader Jozef. Hij liet Mij zien hoe het moest. En als Ik tafels maak, doe Ik dat precies zoals hij het Mij liet zien, niet op een andere manier. Hij was een goede timmerman. Ik heb zijn manier van werken geleerd. Ik paste al zijn vakgeheimen toe. Het familiebedrijf was veilig in Mijn handen, want toen hij stierf, kon Ik nog steeds dezelfde kwaliteit producten maken als hij, omdat Ik het op zijn manier deed, de manier die hij Mij had laten zien. Dus nu werk Ik met Mijn andere Vader, Mijn Vader in de hemel. En nu doe Ik Zijn werk, en Ik doe het op Zijn manier.

Dit is dus wat Jezus hier uitlegt. Hij gedraagt Zich niet als iemand die een rivaal van God is, maar als iemand die door God is aangesteld en door God gemachtigd is om Zijn werk te doen op de manier waarop Hij het doet. En dat zegt Hij aan het einde van vers 20:

Want de Vader heeft de Zoon lief en laat Hem alles zien wat Hij doet, en Hij zal Hem grotere werken laten zien dan deze, opdat u zich verwondert.

JOHANNES 5:20

Dat wil zeggen, de Vader toont de Zoon wat Hij doet. En de Vader zal de Zoon grotere werken tonen dan de werken die er al gebeurd zijn, zodat jullie je allemaal zullen verwonderen.

Nu, wat zijn deze grotere werken? Ik geloof dat het de werken zijn waarvan de Joden geloofden dat ze uitsluitend Gods werk waren, namelijk het opwekken van de doden en het oordelen van de wereld. Jezus gaat de komende tien verzen spreken over Zijn rol als de Rechter en als Degene die de doden opwekt. Dit zijn natuurlijk eschatologische verschijnselen. Aan het einde van de wereld, geloofden de Joden - de Farizeeën in ieder geval - dat God de doden zou opwekken en alle mensen zou oordelen. Christenen geloven dat ook. De Farizeeën geloofden dat dit het werk van God was. Jezus zei: dat is wat Ik ga doen. De Vader heeft Mij gezag gegeven om die dingen te doen. Hij heeft die zaak ook overgedragen aan Zijn Zoon, en Ik doe het op de manier die Hij Mij laat zien.

7

Fundamentele beginselen: bekering, geloof, doop

Nu, deze twee dingen samen zullen het centrum van de aandacht zijn in de komende tien verzen. Ik wil je er alleen op wijzen dat de opwekking van de doden en het oordeel over de verlorenen samengaan als twee kanten van dezelfde medaille. In de christelijke theologie zijn dit, volgens Hebreeën hoofdstuk 6, enkele van de fundamentele waarheden - blijkbaar enkele van de vroegste waarheden die christenen geacht worden te leren. In de openingsverzen van Hebreeën 6 zegt de schrijver:

Laten wij daarom het eerste onderwijs met betrekking tot Christus laten rusten, en doorgaan tot de volmaaktheid, zonder opnieuw het fundament te leggen van bekering van dode werken en van geloof in God,

HEBREEËN 6:1

of volmaaktheid, zegt hij erbij, Wanneer je een huis bouwt, leg je niet steeds opnieuw de fundering. Je legt de fundering één keer goed, en dan bouw je daarop verder. De schrijver zegt: jullie moeten verder gaan dan alleen de fundering. Laten we dus stoppen met deze fundering steeds opnieuw te leggen. Laten we doorgaan naar volwassenheid, en niet blijven hangen bij de basisprincipes van het christendom. Het is tijd om van de melk over te gaan naar het vaste voedsel. Dat zegt hij natuurlijk in de voorgaande verzen aan het einde van hoofdstuk 5.

Nu somt hij op wat hij de fundamentele dingen noemt, of de elementaire beginselen van Christus. Wat zijn ze? Hij noemt zes dingen. Bekering van dode werken en geloof in God - dat zijn zeker fundamentele zaken. Je wordt niet eens een christen tenzij je bekering en geloof hebt. Dat is namelijk de manier waarop je binnenkomt. Het christelijke leven begint door bekering en geloof. Dat is absoluut fundamenteel.

En hij noemt ook de leer van dopen en de handoplegging. Nou, dat is ook behoorlijk fundamenteel, want zodra iemand in nieuwtestamentische tijden een gelovige werd, werd hij gedoopt en werden hem de handen opgelegd om de Geest te ontvangen. We

zien daar een voorbeeld van in het gedrag van Paulus in Handelingen 19, in de eerste zeven verzen, wanneer hij een aantal mensen in Efeze ontmoet. Hij doopt hen in water en legt hun de handen op. Dat was blijkbaar het inwijdingsritueel in het lichaam van Christus voor nieuwe gelovigen. Dit zijn dus werkelijk elementaire beginselen.

8

Hedendaagse christenen en opstanding en oordeel

Ik zou hieraan willen toevoegen dat, hoewel ze hier elementair worden genoemd, veel hedendaagse christenen geen idee hebben wat ze inhouden. Over de christenen aan wie de schrijver van Hebreeën schrijft, klaagt hij in hoofdstuk 5 dat ze zijn als kleine kinderen. Ze kunnen alleen melk drinken. Ze zijn niet klaar voor vast voedsel. Dat is wat de hele bespreking in de vijf verzen voorafgaand aan hoofdstuk 6 zegt. En hij zegt dat wie melk drinkt onervaren is in het woord van de gerechtigheid, en dat ze kleine kinderen zijn. Hij is eigenlijk een beetje gefrustreerd over deze mensen, omdat ze niet meer gegroeid zijn. En hij zegt: laten we dus verdergaan van deze basiszaken.

Maar wanneer je kijkt naar de dingen die hij de basiszaken noemt - zouden hedendaagse christenen, ook christenen die al veertig jaar christen zijn, jou kunnen uitleggen wat de leer van dopen en de handoplegging inhoudt? Ik ben bang dat een groot aantal christenen dat niet zou kunnen. Sterker nog, ze zouden niet eens kunnen uitleggen wat bekering is. Veel christenen hebben daar nauwelijks iets over gehoord. En veel van wat ze gehoord hebben over geloof in God is vreemd in plaats van bijbels. Er zijn hele kerken die zichzelf geloofskerken noemen, en wat zij geloof noemen is niet hetzelfde als wat de Bijbel geloof noemt. Dus deze basiszaken, waarvan de schrijver aannam dat de kleine kinderen in Christus, de onvolwassen gelovigen, ze begrepen - een groot aantal van onze hedendaagse christenen begrijpt zelfs die niet.

Maar wat staat er nog meer in die lijst van fundamentele zaken? De opstanding van de doden en het eeuwig oordeel. Dit zouden eschatologische zaken zijn, maar niet met veel detail. Er staat hier niets over de grote verdrukking, de opname, de antichrist, of iets dergelijks. Wat er wel is, is de uiteindelijke uitkomst van de dingen. Wanneer iemand christen werd, duurde het niet lang voordat hij leerde, als een fundamentele basiswaarde, dat God de doden zal opwekken en de wereld zal oordelen. Dit zijn de

twee eschatologische dingen die iedereen wist. Ik weet niet hoeveel ze wisten over de antichrist, of hoeveel ze wisten over de grote verdrukking en de opname en dat soort dingen. Maar ze wisten dat er een opstanding van de doden zou komen en een eeuwig oordeel.

Deze twee dingen zijn ook in Jezus' bespreking met elkaar verbonden. De Joden wisten dat God de doden kon opwekken, en ze geloofden dat alleen Hij dat kon. Ze wisten dat Hij zou oordelen, en ze geloofden dat niemand anders dan Hij dat kon. En Jezus gaat nu zeggen: maar eigenlijk ga Ik die dingen doen. God heeft die activiteiten eigenlijk overgedragen aan Zijn Zoon. Dat lijkt misschien Gods zaak te zijn, maar Ik neem het familiebedrijf over. De Vader heeft het familiebedrijf overgedragen aan de Zoon, en heeft Mij laten zien hoe Ik het moet doen. En dus zal Ik het goed doen. Ik zal het doen zoals Mijn Vader het doet.

9

De Zoon wekt op en oordeelt namens de Vader

Maar er staat in vers 21:

Want zoals de Vader de doden opwekt en levend maakt, zo maakt ook de Zoon levend wie Hij wil.

JOHANNES 5:21

Dus net zoals mijn Vader Degene is die de doden opwekt, zo ben Ik het ook. Ik zal de doden opwekken.

Want ook de Vader oordeelt niemand, maar heeft heel het oordeel aan de Zoon gegeven,

JOHANNES 5:22

Dus niet alleen het opwekken van de doden, maar ook het oordelen — deze twee activiteiten. De Vader wekt de doden op, en Hij heeft Mij het recht gegeven om de doden op te wekken. De Vader gaat eigenlijk niemand oordelen; Hij heeft dat ook aan Mij overgedragen. Het opwekken van de doden en het oordelen van mensen op de laatste dag.

Hij zegt dat Hij al het oordeel aan de Zoon heeft toevertrouwd, opdat allen de Zoon eren zoals zij de Vader eren. Ja, dat kunnen ze maar beter doen, als Hij hun rechter gaat zijn. Als je de rechter niet eert — stel je voor dat je op een dag naar de rechtbank gaat vanwege een verkeersboete, en je gaat die boete aanvechten, en je bent roekeloos, en je snijdt iemand in het verkeer op een heel gemene manier af.

En je komt in de rechtszaal, en het blijkt dat hij de rechter is — de man die je hebt afgesneden. De rechter is de man die je in het verkeer hebt afgesneden. Dat is niet het scenario dat je wilt. Je kunt beter goed zijn voor de rechter. Hij zei:

opdat allen de Zoon eren zoals zij de Vader eren. Wie de Zoon niet eert, eert de Vader niet, Die Hem gezonden heeft.

JOHANNES 5:23

Verder zegt Hij, in vers 24:

Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: Wie Mijn woord hoort en Hem gelooft Die Mij gezonden heeft, die heeft eeuwig leven en komt niet in de verdoemenis, maar is uit de dood overgegaan in het leven.

JOHANNES 5:24

dat is oordeel in de negatieve zin van veroordeling,

Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: De tijd komt en is nu dat de doden de stem van de Zoon van God zullen horen, en dat wie hem horen, zullen leven.

JOHANNES 5:25

Want zoals de Vader het leven heeft in Zichzelf, zo heeft Hij ook de Zoon gegeven het leven te hebben in Zichzelf;

JOHANNES 5:26

wat betekent dat God de bezitter van het leven is; Hij ontleent het niet aan een of andere natuurlijke bron. Hij is de bron en de oorsprong van het leven. Hij heeft het leven in Zichzelf. Hij is de gever van het leven, van alle leven. Dus Hij heeft de Zoon dat voorrecht gegeven om leven te kunnen geven aan wie Hij maar wil, om het leven in Zichzelf te hebben.

en Hij heeft Hem ook macht gegeven om oordeel te vellen,
omdat Hij de Zoon des mensen is.

JOHANNES 5:27

Nu is het feit dat Hij de Zoon des mensen is, best interessant. Want eerder heeft Jezus naar Zichzelf verwezen als de Zoon van God, en dat is waarom ze Hem wilden doden. Maar nu zegt Hij: oké, Ik kan de doden opwekken omdat Ik de Zoon van God ben, en God heeft Mij dat voorrecht gegeven om het leven in Mijzelf te hebben, zodat Ik leven kan geven aan wie Ik maar wil. Maar Ik kan ook oordelen omdat Ik de Zoon des mensen ben. Mijn vermogen om de doden op te wekken komt doordat Ik de Zoon van God ben. Mijn vermogen om te oordelen komt doordat Ik de Zoon des mensen ben. God heeft al het oordeel overgedragen aan de Zoon. Waarom? Wel, Hij zegt hier: omdat Hij de Zoon des mensen is.

10

Waarom Jezus gekwalificeerd is om te oordelen

Er was vroeger, in de jaren zeventig, een oud christelijk traktaat over de oordeelsdag. Daarin waren al die mensen aan het wachten in de wachtkamer van Gods rechtszaal op de oordeelsdag, wachtend op hun moment voor de rechtbank. En ze praatten er allemaal over dat ze niet zeker wisten wie de rechter zou zijn, maar ze wisten dat hij welwillend moest zijn. Dat moest wel, vanwege alles wat ze hadden geleden. 'En hij zou mij niet mogen oordelen. Ik ben geboren in een sloppenwijk. Ik ben opgegroeid in armoede.' Een ander zegt: 'Hij zou mij niet mogen oordelen, want ik werd verstoten door mijn familie, gehaat door mijn vrienden en verraden door goede vertrouwelingen.' En ze hadden allemaal deze verschillende dingen die ze hadden doorstaan. En ze zeiden: 'De rechter, hij is eigenlijk niet gekwalificeerd om mij te

oordelen. Ik heb al deze dingen doorgemaakt.' En ze zeiden: 'De enige manier waarop hij mij zou kunnen oordelen, is als hij zou afdalen en al die dingen zou doorstaan.' En toen ze natuurlijk in de rechtszaal werden geroepen, bleek de rechter Jezus te zijn. Ze beseften dat Hij inderdaad gekwalificeerd was, omdat Hij de Zoon des mensen was.

God in de hemel heeft natuurlijk alle recht om te oordelen wie Hij maar wil. Maar het is waar dat van de Vader, tot aan de menswording, niet gezegd kon worden dat Hij echt in onze situatie had verkeerd, dat Hij echt verzoeken had ervaren zoals wij. Hoe zou Hij uit eigen ervaring kunnen weten hoe Hij zonde moest beoordelen, als Hijzelf nooit verzocht was om te zondigen? De Bijbel zegt in Hebreëen 4:15:

Want wij hebben geen Hogepriester Die geen medelijden kan hebben met onze zwakheden, maar Een Die in alles op dezelfde wijze als wij is verzocht, maar zonder zonde.

HEBREEËN 4:15

Onze Hogepriester, wat iets anders is dan rechter, maar Jezus is toch beide. Hij is niet ongevoelig, omdat Hij dezelfde beproeving heeft doorgemaakt die wij hebben doorgemaakt. Maar Hij is voor de beproevingen geslaagd, dus Hij is gekwalificeerd.

11

De overspelige vrouw: wie mag oordelen?

Toen Jezus over de vrouw die overspel had gepleegd zei:

En toen zij Hem dit bleven vragen, richtte Hij Zich op en zei tegen hen: Wie van u zonder zonde is, laat die als eerste de steen op haar werpen.

JOHANNES 8:7

zei Hij eigenlijk: wie is gekwalificeerd om haar te veroordelen? Wie is rechtvaardig genoeg? Wie heeft een onberispelijk eigen leven, zodat hij deze vrouw zou kunnen oordelen om haar tekortkomingen? En niemand in de menigte, ook de oudste niet,

was daartoe gekwalificeerd. En de menigte loste langzaam op. En toen zei Jezus, de enige die werkelijk gekwalificeerd was, gewoon tegen haar:

En zij zei: Niemand, Heere. En Jezus zei tegen haar: Ook Ik veroordeel u niet; ga heen en zondig niet meer.

JOHANNES 8:11

Maar het is duidelijk dat Jezus hiermee zegt dat wie zondaars wil oordelen, zelf een bepaalde band moet hebben gehad met verzoeking — hij moet verzoeking hebben gekend en die met succes hebben weerstaan. God heeft het recht om te doen wat Hij wil, maar Hij heeft het oordeel overgedragen aan Jezus, omdat Jezus hier is geweest en dit heeft doorgemaakt. Ik hoorde eens een predikant zeggen dat hij denkt dat het eerste wat Jezus zei toen Hij na de hemelvaart weer in de hemel terugkwam, was: 'Die mensen hadden het moeilijker dan we wisten.' Want Hij had het zelf meegemaakt. En de Bijbel zegt dat

Hoewel Hij de Zoon was, heeft Hij toch gehoorzaamheid geleerd uit wat Hij heeft geleden.

HEBREEËN 5:8

Hij heeft geleerd wat het kost om gehoorzaam te zijn aan God. Hij had nooit enig probleem met gehoorzaam zijn aan God toen Hij in de hemel was, voordat Hij naar de aarde kwam. Toen Hij naar de aarde kwam, moest Hij als het ware grote druppels bloed zweten in Zijn strijd tegen de zonde. Hij heeft het ondervonden. En daarom kan Hij een barmhartige en meelevende Hogepriester zijn. En een barmhartige en meelevende Rechter, of op zijn minst een deskundige Rechter die weet wat wij te verduren hebben. Daarom heeft God al het oordeel aan de Zoon toevertrouwd, omdat Hij de Zoon des mensen is. Ja, Hij is ook de Zoon van God, en dat geeft Hem goddelijke voorrechten. Maar als Zoon des mensen geeft het Hem menselijk medegevoel, of we zouden kunnen zeggen: empathie.

12

Twée opstandingen: geestelijk en lichamelijk

Vers 28:

Verwonder u daar niet over, want de tijd komt waarin allen die in de graven zijn, Zijn stem zullen horen,

JOHANNES 5:28

Je zult een gelijkenis opmerken tussen de woorden in vers 28 en de woorden in vers 25. In vers 28 zegt Hij:

wees hier niet verbaasd over, want er komt een uur waarop iedereen die in de graven ligt zijn stem zal horen en tevoorschijn zal komen. In vers 25 zei Hij iets wat er wel op lijkt, maar niet identiek is. Hij zegt:

Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: De tijd komt en is nu dat de doden de stem van de Zoon van God zullen horen, en dat wie hem horen, zullen leven.

JOHANNES 5:25

In beide gevallen spreekt Hij over dode mensen die Zijn stem horen, met als gevolg dat ze levend worden. Op beide plaatsen zegt Hij dat het uur komt, maar in het ene geval zegt Hij erbij: en nu is. In het andere geval zegt Hij dat niet.

Het is duidelijk dat Jezus het in Johannes 5:25 over twee dingen heeft. Hij zei:

het uur komt, en het is er al, waarop de doden de stem van de Zoon van God zullen horen, en wie Hem horen zullen leven. Dus dode mensen zullen leven doordat ze de stem van Christus horen. De tijd komt dat dat waar zal zijn, en er is ook een zin waarin het nu al waar is.

Wat betekent het dan, dat het uur komt? Wat is dat toekomstige geval waarin de doden de stem van Christus horen en tot leven komen? Wel, dat vertelt Hij ons in vers 28. Het uur komt — Hij zegt hier niet: en nu is. Dit is het deel waarin het uur komt, dit is het toekomstige deel:

dat degenen die in de graven liggen zijn stem zullen horen en tevoorschijn zullen komen. Dit is een lichamelijke opstanding op de laatste dag. Dat is dus de zin waarin het uur komt waarin de doden de stem van de Zoon van God horen en leven.

Maar wat is het 'nu'-deel? In welke zin is het nu al waar dat de doden de stem van de Zoon van God horen en tot leven komen? Wel, dat heeft Hij al gezegd in vers 24. Hij zei:

Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: Wie Mijn woord hoort en Hem gelooft Die Mij gezonden heeft, die heeft eeuwig leven en komt niet in de verdoemenis, maar is uit de dood overgegaan in het leven.

JOHANNES 5:24

Dit is niet de laatste dag. Dit is nu. Dit gaat over mensen die Mijn woorden nu horen. En als ze tot leven komen doordat ze Mijn woorden horen, dan zijn ze overgegaan van de dood naar het leven. Uiteraard geestelijk. Hij heeft het niet over het lichamelijke.

Hij zegt dus dat er twee betekenissen zijn — een nu en een later — waarin dode mensen Zijn stem horen en levend worden. Het deel dat nu is, gaat over mensen die geestelijk dood zijn. Zij ontvangen het evangelie en gaan geestelijk over van de dood naar het leven. Paulus gebruikt diezelfde taal ook in Efeze hoofdstuk 2. Hij zegt:

Ook u heeft Hij met Hem levend gemaakt, u die dood was door de overtredingen en de zonden,

EFEZE 2:1

Hij heeft het over het moment waarop je tot bekering komt, waarop je wedergeboren wordt. Je was daarvoor dood in overtredingen en zonden. Nu ben je levend geworden toen je wedergeboren werd.

Dat is ook waar Jezus het hier over heeft. Je hoort Zijn woorden, je gelooft erin, en dan ga je nu al, geestelijk, over van de dood naar het leven. Je ervaart de kracht van de opstanding, de kracht van de toekomstige eeuw, nu al persoonlijk. Maar er is nog een andere zin waarin het uur komt waarin de doden de stem van de Zoon des mensen zullen horen en zullen leven, en dat is de lichamelijke opstanding.

13

Premillennialisme en de eerste opstanding

Er zijn dus twee opstandingen: een geestelijke die nu plaatsvindt, en een lichamelijke die later plaatsvindt. Dit verklaart iets wat anders heel moeilijk uit te leggen is in Openbaring hoofdstuk 20, de verzen 5 en 6. Dit is natuurlijk het hoofdstuk over het duizendjarig rijk, dat volgens sommigen het meest omstreden hoofdstuk in de Bijbel is, omdat alle theologische systemen neigen naar de ene of de andere millenniumpositie. Dit is het enige hoofdstuk dat het duizendjarig rijk noemt. Het is het enige hoofdstuk in de Bijbel dat spreekt over de duizendjarige heerschappij. Dus welke positie je ook inneemt over het duizendjarig rijk, die zal uit dit hoofdstuk moeten komen.

En natuurlijk zijn velen premillennialistisch en geloven dat het duizendjarig rijk plaatsvindt nadat Jezus terugkomt — dat Jezus zal terugkomen en een duizendjarig rijk op aarde zal oprichten. Dat is het premillennialistische systeem. In dat geval wordt alles wat er in de duizend jaar gebeurt, beschouwd als toekomstig, na de wederkomst van Jezus.

In Openbaring 20 vers 4 zei hij dat hij de zielen zag van hen die onthoofd waren omwille van Christus, gezeteld op tronen en regerend met Christus gedurende de duizend jaar. Maar er staat in vers 5:

Maar de overigen van de doden werden niet weer levend, totdat de duizend jaar tot een einde gekomen waren. Dit is de eerste opstanding. Zalig en heilig is hij die deelheeft aan de eerste opstanding. Over hen heeft de tweede dood geen macht, maar zij zullen priesters van God en van Christus zijn, en zij zullen met Hem als koningen regeren, duizend jaar lang .

OPENBARING 20:5-6

Nu, deze twee verwijzingen naar de eerste opstanding — nergens in de Bijbel wordt gesproken van een tweede opstanding, maar de eerste impliceert dat er meer is dan die ene, anders zou hij niet 'de eerste' genoemd worden. Het heeft geen zin iets 'de eerste' te noemen als het de enige is. De eerste opstanding impliceert dat er ten minste een

tweede is. De vermelding van de tweede dood impliceert dat er een eerste dood is, hoewel die niet genoemd wordt in de passage. Je hebt een vermelding van een eerste opstanding en een tweede dood. Zij die de eerste opstanding hebben, zijn vrijgesteld van de tweede dood. Nu hebben we geen vraag over wat de tweede dood is, want dat wordt ons rechtstreeks verteld aan het einde van het hoofdstuk, in vers 14. Er staat:

En de dood en het rijk van de dood werden in de poel van vuur geworpen. Dit is de tweede dood.

OPENBARING 20:14

Dus de tweede dood is de poel van vuur. Na het oordeel worden zij van wie de namen niet geschreven worden gevonden in het Boek des Levens, in de poel van vuur geworpen, zegt vers 15. Dat is dus de tweede dood. En zij die de eerste opstanding hebben, ondervinden die niet. Er is dus een eerste opstanding en een tweede opstanding.

14

De opname en de spanning met Openbaring 20

Zij die premillennialistisch zijn, en die geloven dat deze duizend jaar de omstandigheden beschrijft na de terugkeer van Jezus, geloven natuurlijk dat toen Jezus vóór het duizendjarig rijk terugkeerde, Hij de rechtvaardige doden opwekte, omdat dat duidelijk wordt gemaakt in de Schrift, dat Jezus ons zal opwekken bij Zijn komst. Dus geloven zij dat de eerste opstanding verwijst naar de opstanding van de christenen, die plaatsvindt bij de wederkomst van Christus of bij de opname. Want vergeet niet, in de passage over de opname in 1 Thessalonicenzen 4 zegt Paulus:

Daarna zullen wij, de levenden die overgebleven zijn, samen met hen opgenomen worden in de wolken, naar een ontmoeting met de Heere in de lucht. En zo zullen wij altijd bij de Heere zijn.

1 THESSALONICENZEN 4:17

Dat is de opname. Opstanding en opname gebeuren samen. Dus volgens deze opvatting, de premillennialistische opvatting, komt Jezus terug vóór het duizendjarig rijk en wekt Hij vanzelfsprekend de doden op en neemt Hij de gemeente op. Dat is dus de eerste opstanding.

Maar wanneer je de passage over het duizendjarig rijk leest, vind je aan het einde daarvan, nadat de duizend jaar voorbij zijn, in vers 11:

En ik zag een grote witte troon, en Hem Die daarop zat. Voor Zijn aangezicht vluchtten de aarde en de hemel weg, zodat er geen plaats meer voor hen te vinden was. En ik zag de doden, klein en groot, voor God staan. En de boeken werden geopend en nog een ander boek werd geopend, namelijk het boek des levens. En de doden werden geoordeeld overeenkomstig wat in de boeken geschreven stond, overeenkomstig hun werken. En de zee gaf de doden die in haar waren. Ook de dood en het rijk van de dood gaven de doden die in hen waren, en zij werden geoordeeld, ieder overeenkomstig zijn werken.

OPENBARING 20:11-13

Daar hebben we opnieuw de opstanding en het oordeel samen. De doden komen uit de graven, de doden komen uit Hades, de doden komen uit de zee, en ze worden geoordeeld. Deze twee eschatologische dingen komen dus nog steeds samen. Ze worden opgewekt uit de dood om geoordeeld te worden.

En daarom, volgens de premillennialistische opvatting — de enige opvatting die veel christenen vandaag ooit te horen hebben gekregen — is de eerste opstanding de opstanding van de christenen vóór het duizendjarig rijk, en de tweede opstanding is de opstanding van de niet-christenen aan het einde van het duizendjarig rijk, waarover we net gelezen hebben. Dat past behoorlijk goed. Het past behoorlijk goed als je geen Schrift met Schrift vergelijkt. Als je de rest van de Schrift bestudeert, kun je het echt niet zo houden. De reden is dat in de rest van de Schrift duidelijk is dat christenen en niet-christenen op hetzelfde moment zullen opstaan.

15

Eén opstanding en oordeel voor allen

Een van die plaatsen is hier in Johannes 5:28 en 29. Jezus weet niets van twee opstandingen, waarbij de christenen worden opgewekt en dan, duizend jaar later, de niet-christenen worden opgewekt. Wat zegt Hij in vers 28? Johannes 5:28:

Verwonder u daar niet over, want de tijd komt waarin allen die in de graven zijn, Zijn stem zullen horen,

JOHANNES 5:28

Of het nu een letterlijk uur is of gewoon een korte tijd betekent, het is duidelijk geen lange periode. Het uur komt waarin een paar dingen zullen gebeuren.

Wie dan, de rechtvaardigen of de onrechtvaardigen hier? Hij legt het uit.

en zij zullen eruitgaan: zij die het goede gedaan hebben, tot de opstanding ten leven, maar zij die het kwade gedaan hebben, tot de opstanding ter verdoemenis.

JOHANNES 5:29

Dat is dus de opstanding van de christenen. En zij die het kwade gedaan hebben, gaan naar de opstanding ter verdoemenis: dat is de opstanding van de niet-christenen. Wel, welke van de twee is het dan? Jezus zei dat er één uur is waarin iedereen in alle graven op hetzelfde moment zal uitkomen. Sommigen zullen naar de opstanding van het leven gaan, sommigen naar de opstanding van de verdoemenis.

We hebben allemaal het verhaal van de schapen en de bokken gelezen. Weet je nog hoe dat begint in Mattheüs 25:31? Jezus zei:

Wanneer de Zoon des mensen komen zal in Zijn heerlijkheid en al de heilige engelen met Hem, dan zal Hij zitten op de troon van Zijn heerlijkheid.

MATTHEÛS 25:31

En tegen de bokken zal Hij het ene zeggen, en tegen de schapen het andere. Deze mensen worden duidelijk geoordeeld. En er staat:

En dezen zullen gaan in de eeuwige straf, maar de rechtvaardigen in het eeuwige leven.

MATTHEÛS 25:46

Dat klinkt alsof dit het oordeel is. Wanneer gebeurt dat? Het begin van het eerste vers van de gelijkenis zegt:

wanneer de Zoon des mensen in Zijn heerlijkheid zal komen. Hij gaat alle doden opwekken. Hij gaat alle naties bijeenroepen. De schapen en de bokken komen op dezelfde dag, op hetzelfde moment tot het oordeel, en gaan daarna gescheiden naar hun eeuwige bestemming. Er is maar één opstanding, één oordeel dat Jezus kende.

16

Wanneer christenen worden opgewekt: laatste dag

Kijk eens naar Johannes 6:39. Jezus zei:

En dit is de wil van de Vader, Die Mij gezonden heeft, dat Ik van alles wat Hij Mij gegeven heeft, niets verloren laat gaan, maar het doe opstaan op de laatste dag.

JOHANNES 6:39

Vers 40:

En dit is de wil van Hem Die Mij gezonden heeft, dat ieder die de Zoon ziet en in Hem gelooft, eeuwig leven heeft, en Ik zal hem doen opstaan op de laatste dag.

JOHANNES 6:40

dat wil zeggen, christenen, Kijk dan eens naar vers 44:

Niemand kan tot Mij komen, tenzij de Vader, Die Mij gezonden heeft, hem trekt; en Ik zal hem doen opstaan op de laatste dag.

JOHANNES 6:44

Wie? Degene die tot Hem komt, de christen. En vers 54?

Wie Mijn vlees eet en Mijn bloed drinkt, heeft eeuwig leven, en Ik zal hem doen opstaan op de laatste dag.

JOHANNES 6:54

Dit zijn christenen, degenen die eeuwig leven hebben, die Zijn vlees eten en Zijn bloed drinken. Dus wanneer worden de christenen uit de dood opgewekt? Op de laatste dag.

Sommige mensen denken dat ze zeven jaar vóór de laatste dag opgewekt zullen worden, of duizend en zeven jaar vóór de laatste dag. Het woord 'laatste dag' betekent namelijk de dag waarna er geen andere dagen meer zijn. De laatste dag is de laatste dag in de reeks van alle dagen. Er zijn geen dagen meer daarna. Het is het einde van de wereld. Het is het einde van de geschiedenis. Het is de laatste dag. Wat komt daarna? In de nieuwe hemel en aarde is er geen zon, maan of sterren meer. Er is geen dag en nacht meer. Het is allemaal dag. Ik bedoel, er zijn geen dagen meer na die dag. Er komt één dag. Die wordt in verschillende passages in de Schrift de Dag van de Heere genoemd, de Dag van Christus, de Dag van God. Het is de laatste dag, en het is de dag waarop Hij de christenen zal opwekken.

17

Oordeel van de goddelozen op dezelfde dag

Maar wanneer gaat Hij dan de niet-christenen opwekken en oordelen? Kijk eens naar Johannes 12 vers 48. Jezus zei in Johannes 12:48:

Wie Mij verwerpt en Mijn woorden niet aanneemt, heeft iets wat hem veroordeelt, namelijk het woord dat Ik gesproken heb; dat zal hem veroordelen op de laatste dag.

JOHANNES 12:48

dus dit is de tegenovergestelde groep. Niet degenen die Hem ontvangen, die Zijn vlees eten, Zijn bloed drinken, eeuwig leven hebben. Niet degenen die de Vader trekt. De anderen, degenen die Hem verwerpen —

Zou dat dezelfde laatste dag zijn? Hoeveel laatste dagen zouden er kunnen zijn?

Wat gaat er dus gebeuren? De christenen zullen op de laatste dag opgewekt worden. Iedereen die denkt dat ze zeven jaar eerder opgewekt zullen worden, of drieënhalf jaar eerder, of duizend jaar eerder, let niet goed op. Jezus zei het vier keer in één hoofdstuk, alleen al om zeker te weten dat je het niet zou missen. Hij gaat ons op de laatste dag opwekken.

Wat gebeurt er nog meer op de laatste dag? Hij gaat ook de goddelozen oordelen. Bedoel je dat de goddelozen en de rechtvaardigen op dezelfde dag uit de graven zullen komen en op hetzelfde moment geoordeeld zullen worden? Is dat niet wat Hij zei in Johannes 5:28 en 29? Natuurlijk. Hij herhaalde het hier met betrekking tot de laatste dag.

Het premillennialisme leert dat er een opstanding van de rechtvaardigen is vóór het duizendjarig rijk, en een opstanding van de onrechtvaardigen aan het einde van het duizendjarig rijk. Maar Jezus kende zo'n kloof tussen de opstanding van de rechtvaardigen en de goddelozen niet. Het gebeurt op hetzelfde uur. De schapen en de bokken staan op hetzelfde moment voor Hem, geconfronteerd met het oordeel. Er zit daar geen kloof van duizend jaar tussen.

18

De eerste opstanding is de wedergeboorte

Wat doen we dan met Openbaring 20, de verzen 5 en 6, waar staat dat dit de eerste opstanding is? Als er een eerste is, moet er zeker ook een tweede zijn. Vooral omdat de verzen 5 en 6 allebei zeggen:

Maar de overigen van de doden werden niet weer levend, totdat de duizend jaar tot een einde gekomen waren. Dit is de eerste opstanding. Zalig en heilig is hij die deelheeft aan de eerste opstanding. Over hen heeft de tweede dood geen macht, maar zij zullen priesters van God en van Christus zijn, en zij zullen met Hem als koningen regeren, duizend jaar lang .

OPENBARING 20:5-6

Die verwijzing naar de tweede dood had ons misschien al op het spoor kunnen zetten, want de eerste dood is zeker de natuurlijke dood, de lichamelijke dood. De tweede dood is iets anders, iets onnatuurlijks. Het is de poel van vuur. Het is geen natuurlijke, normale dood. Er zijn geen twee doden die precies hetzelfde zijn. Er is niet één dood voor de rechtvaardigen en een andere dood voor de goddelozen. De eerste dood is de natuurlijke dood. Iedereen heeft die. Dat is universeel. Maar er is een tweede dood die niet iedereen heeft.

Dit staat in dezelfde context als de eerste en de tweede opstanding. Er is een opstanding die iedereen zal hebben, en er is er een die niet iedereen zal hebben. De eerste opstanding kan niet zijn dat de ene groep dode lichamen op het ene moment uit het graf komt, en de tweede opstanding dat een tweede groep op een ander moment uit het graf komt, want dat gebeurt allemaal op één moment, zei Jezus. Wat is dan de eerste opstanding? Wedergeboren worden is de eerste opstanding.

Johannes schreef Openbaring, en hij schreef ook het Evangelie naar Johannes, en er is maar één plaats in de Bijbel die de betekenis van Openbaring 20, vers 5 en 6, over de eerste opstanding zou kunnen verklaren. En dat is in Johannes' andere grote werk. In Johannes 5:25 staat:

Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: De tijd komt en is nu dat de doden de stem van de Zoon van God zullen horen, en dat wie hem horen, zullen leven.

JOHANNES 5:25

Dat is het gedeelte dat nu al waar is. Vers 24 vertelt het andere gedeelte:

Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: Wie Mijn woord hoort en Hem gelooft Die Mij gezonden heeft, die heeft eeuwig leven en komt niet in de verdoemenis, maar is uit de dood overgegaan in het leven.

JOHANNES 5:24

Die persoon is overgegaan van de dood naar het leven. Dat is de eerste opstanding. Jij en ik hebben dat al gehad. Niet iedereen heeft dat. Net zoals niet iedereen de tweede dood heeft. De groep die de eerste opstanding heeft, zal de groep zijn die de tweede dood niet heeft. Nu, de tweede opstanding zal iedereen hebben, net zoals iedereen de eerste, natuurlijke dood heeft. Die eerste dood is universeel. De tweede opstanding is de lichamelijke opstanding die ieders lichaam omvat. De eerste opstanding is dus geestelijk, de tweede is lichamenlijk, en de lichamenlijke opstanding betreft iedereen op hetzelfde moment. Het is een vrij eenvoudig concept. Natuurlijk maakt het het lastiger om Openbaring 20 te ontrafelen — je moet dan alle inhoud van Openbaring 20 behandelen, en dat gaan we nu niet doen.

Maar de beslissing vóór of tegen het premillennialisme moet zeker op deze vraag worden bepaald: hoeveel opstandingen zijn er? Er zijn er twee, een eerste en een tweede. Maar wat is de eerste en wat is de tweede? Is de eerste een lichamenlijke opstanding van christenen en de tweede een lichamenlijke opstanding van niet-christenen? Of is de eerste opstanding de geestelijke opstanding van gelovigen, en de tweede de universele opstanding van alle lichamen uit de graven?

Let erop dat Jezus in vers 28 en 29 verwijst naar allen die in de graven zijn en tevoorschijn komen. In vers 24 is Hij algemener — de doden. Kijk, 'de doden' kan verwijzen naar dode lichamen of dode zielen. In dit geval verwijst het naar beide, want het is een uitspraak dat de doden de stem van de Zoon van God horen en leven. Op dit moment zijn het de dode zielen die tot leven komen. In de toekomst zullen het de doden in de graven zijn, de lichamen. De opstanding is dus een algemene opstanding, die iedereen omvat, volgens Jezus.

19

Twee getuigen: Jezus en de Vader

Jezus zegt in vers 31:

Als Ik van Mijzelf getuig, is Mijn getuigenis niet waar.

JOHANNES 5:31

Dit is een voorbeeld van wat ik een beperkte ontkenning noem. Hij bedoelt: als Ik alleen van Mijzelf getuig, is Mijn getuigenis niet waar. Het klinkt universeel, alsof: als Ik van Mijzelf getuig, lieg Ik. Nou, Hij getuigt van Zichzelf, dus Hij moet wel liegen. Maar nee — Hij zegt: als Ik alleen van Mijzelf getuig, dan kan Mijn getuigenis niet als waar worden beschouwd. Waarom? Want het is een principe van de wet:

Eén enkele getuige mag tegen niemand opstaan met betrekking tot enige ongerechtigheid of tot enige zonde, bij elke zonde die men ook zou kunnen doen. Op de verklaring van twee getuigen of op de verklaring van drie getuigen staat de zaak vast.

DEUTERONOMIUM 19:15

Niets kan door één getuige worden vastgesteld. En dus zegt Hij: vertrouw Mij niet als je geen andere bevestiging hebt van wat Ik zeg dan dat Ik het zeg. Maar Hij zegt: voor het geval je het niet gemerkt hebt, er is bevestiging. Er zijn andere getuigen. Hij zegt:

Er is een Ander Die van Mij getuigt, en Ik weet dat het getuigenis dat Hij van Mij getuigt waar is.

JOHANNES 5:32

Dit is vrijwel zeker een verwijzing naar de Vader. Jezus zegt: Ik roep een tweede getuige op, en de getuigenis van twee is inderdaad waar. De getuigenis van twee getuigen bevestigt het. Er is Mijn getuigenis, en er is een andere getuige, Mijn Vader.

20

Weerlegging van het modalisme

Dit vers ondermijnt naar mijn idee vrijwel de geldigheid van wat modalisme wordt genoemd, ook wel de oneness-leer of de oneness-pinksterleer. Ik heb geen persoonlijke wrok tegen de oneness-pinkstermensen. Wat mij betreft zijn zij ware christenen, of kunnen dat op zijn minst zijn. Ik denk niet dat hun leer dat uitsluit. Maar in plaats van te geloven dat er drie Personen in de Drie-eenheid zijn, geloven zij dat er één Persoon in de Drie-eenheid is die als het ware van pet wisselt. In het Oude Testament is Hij de Vader. In het Nieuwe Testament komt Hij als de Zoon naar de aarde. En na Pinksteren komt Hij als de Heilige Geest in de gemeente. En het is de hele tijd door Jezus. Jezus is de enige Persoon in de Drie-eenheid. Ze worden ook wel 'Jesus Only's' genoemd, wat zoveel betekent als 'alleen-Jezus-aanhangers'. Zij zeggen dat Jezus en de Vader niet twee aparte Personen zijn. Jezus en de Vader zijn slechts verschillende wijzen waarop God Zich openbaart. Het wordt ook modalisme genoemd — dat de Vader de Zoon werd, en vervolgens de Heilige Geest werd, maar dat het de hele tijd door één Persoon is.

Nou, dat is eigenlijk een heel gemakkelijke manier om het mysterie van de Drie-eenheid op te lossen, als het maar waar was. Het zou fijn zijn als het zo was, want de Drie-eenheid is een moeilijke leerstelling. Het zou fijn zijn als ik het zo makkelijk kon hebben. Nou, er is maar één God, één persoon. Hij is de Vader, en Hij is de Zoon, en Hij is de Heilige Geest, op verschillende momenten, op verschillende manieren. Ik ben een vader. Ik ben een zoon. Ik heb ouders. Ik heb kinderen. Ik ben getrouwd geweest, dus ik ben een echtgenoot geweest. Ik kan tegelijkertijd een echtgenoot en een vader en een zoon zijn — gewoon verschillende rollen die ik speel in verschillende situaties. Kijk, één persoon. Het zou zo fijn zijn als dat alles was wat er te zeggen viel over de Drie-eenheid, en dat is ongetwijfeld waarom deze leer zo aantrekkelijk is voor mensen die het modalisme aanhangen.

Het probleem is dat Jezus zei: Ik ben één getuige, en Mijn Vader is een andere getuige. Dat zijn twee getuigen, niet één in twee verschillende gedaanten. Hij zegt: als Ik alleen van Mezelf getuig, dan kun je Mij niet vertrouwen. Maar als er nog iemand anders getuigt naast Mij — niet nog een Ik, niet Ikzelf in een ander kostuum, maar een andere persoon naast Mij die getuigt — dan moet je luisteren.

Dus Jezus maakt heel duidelijk dat, hoe moeilijk het ook voor ons te bevatten is, Hij ook één is met de Vader, en Hij maakte het volkomen onduidelijk in Johannes 14. Hij zegt:

Jezus zei tegen hem: Ben Ik zo'n lange tijd bij u, en kent u Mij niet, Filippus? Wie Mij gezien heeft, heeft de Vader gezien; en hoe kunt u dan zeggen: Laat ons de Vader zien? Geloof u niet dat Ik in de Vader ben en de Vader in Mij is? De woorden die Ik tot u spreek, spreek Ik niet uit Mijzelf, maar de Vader, Die in Mij blijft, Die doet de werken.

JOHANNES 14:9-10

Het klinkt alsof Hij hetzelfde is, maar Hij zegt:

U hebt gehoord dat Ik tegen u gezegd heb: Ik ga heen maar kom weer naar u toe. Als u Mij liefhad, zou u zich verblijden, omdat Ik gezegd heb: Ik ga heen naar de Vader; want Mijn Vader is meer dan Ik.

JOHANNES 14:28

— en het zou fijn zijn als gewoon de helft van de uitspraken over de Vader en de Zoon uit de Bijbel waren weggelaten, zodat we gewoon konden zeggen dat Hij ofwel anders is ofwel hetzelfde is. Zo makkelijk wordt het ons niet gemaakt. Maar één ding kunnen we wel zeggen: we kunnen het niet makkelijker maken door te zeggen dat Hij gewoon één persoon is die verschillende verschijningsvormen doorloopt. Want dan zou Zijn redenering hier ongeldig zijn. Als Hij zegt dat Ik en de Vader in ieder opzicht één zijn, dan kan Hij niet zeggen dat de Vader een andere getuige is die naast Mij getuigt. We zijn met z'n tweeën, zegt Hij. Zelfs meer dan alleen de Vader en Ik, er is meer dan dat.

21

Johannes de Doper en de werken getuigen

Hij zegt:

U hebt mensen naar Johannes gestuurd, en hij heeft van de waarheid getuigd. Ik grijp echter niet naar het getuigenis van een mens, maar dit zeg Ik opdat u behouden wordt.

JOHANNES 5:33-34

Nogmaals, dat is een beperkte ontkenning. Natuurlijk ontvangt Hij getuigenis van mensen. Hij bedoelt: Ik ontvang niet alleen getuigenis van mensen. Ik heb betere getuigen voor Mij dan alleen mensen. Maar Hij ontvangt natuurlijk ook wel de getuigenis van mensen. Hij zegt:

Ik neem het getuigenis niet van een mens aan, maar Ik zeg dit zodat jullie gered kunnen worden. Jezus zegt over Johannes:

Hij was de brandende en lichtgevende lamp, en u hebt u voor een korte tijd in zijn licht willen verheugen.

JOHANNES 5:35

In Johannes hoofdstuk 1 maakte de schrijver overigens heel duidelijk en herhaaldelijk dat Johannes niet dat licht is.

Hij was het licht niet, maar was gezonden om van het licht te getuigen.

JOHANNES 1:8

Johannes is niet het licht. Maar Jezus zei: nou, hij is niet het licht, maar hij is een lamp. Hij is een lichtdrager. Hij is niet het licht zelf. Jezus is het licht. Maar dit is een woord voor lamp in het Grieks. Hij is niet het licht. Licht komt voort uit een lamp. Een lamp brengt licht, maar is niet zelf licht. Het is slechts een voorwerp. Licht is iets veel geweldigers dan het voorwerp dat het draagt.

Hij zegt:

Maar Ik heb een getuigenis dat groter is dan dat van Johannes, want de werken die de Vader Mij gegeven heeft om die te volbrengen, juist die werken die Ik doe, getuigen van Mij dat de Vader Mij gezonden heeft.

JOHANNES 5:36

Dus hoeveel getuigen heeft Hij? Hij heeft Zichzelf, Hij heeft de Vader, Hij heeft Johannes de Doper, en dan heeft Hij Zijn eigen werken die getuigen dat Hij de waarheid spreekt.

En de Vader, Die Mij gezonden heeft, Die heeft Zelf van Mij getuigd. U hebt Zijn stem nooit gehoord, en ook Zijn gedaante niet gezien.

JOHANNES 5:37

Dus Ik verwacht niet dat je Zijn getuigenis hoort, aangezien je Hem nooit hebt horen spreken. Zijn stem heeft echter wel gesproken. Johannes de Doper heeft ervan getuigd. Hij had de stem gehoord. Hij had het getuigenis gezien en hij heeft ervan getuigd. Deze mensen waren er niet bij en hebben het niet gezien of gehoord.

En Zijn woord hebt u niet blijvend in u, omdat u Hem niet gelooft Die Hij gezonden heeft.

JOHANNES 5:38

22

De Schrift getuigt van Jezus, niet van zichzelf

Dit is nu zo belangrijk, omdat wat Hij over de Joden zegt ook waar kan zijn van christenen. Hij zei: je doorzoekt de Schriften. Maar Hij zei in het vorige vers dat het Woord van God niet in je is gebleven. Je gelooft niet. Zijn Woord is niet in je, maar je hebt de Schriften wel in je hoofd. Je vlooit de Schriften uit. Je beheerst de Schriften. Maar je hebt het Woord van God niet levend in je. De Schriften zijn het Woord van God, in geschrift vastgelegd, teruggebracht tot woorden op papier. Het Woord van

God is eigenlijk dat wat voortkomt uit de mond van God. Jezus is het Woord van God. Jezus is niet zomaar— het is niet zomaar figuurlijk om te zeggen dat Hij het Woord van God is. Hij is het Woord van God. Het Woord van God is iets geestelijks.

In het Woord was het leven en het leven was het licht van de mensen.

JOHANNES 1:4

Hij heeft het over iets dat vervat is in de Schrift, net zoals het vervat was in de mond van Johannes de Doper. De Schriften getuigen van Jezus.

Dat is nog een getuige die Hij noemt. Hij heeft Zichzelf. Hij heeft de Vader. Hij heeft Johannes de Doper. Hij heeft Zijn werken. En nu heeft Hij ook de Schriften die van Hem getuigen. Hoeveel getuigen heb je nodig? Je hebt twee of drie getuigen nodig om een zaak te bevestigen. Maar hier hebben we er vijf. En sommige daarvan zijn behoorlijk krachtig, zoals God als getuige. Je hebt niet veel extra's nodig naast dat ene. Maar toevallig hebben we er nog veel meer dan dat.

En Hij zei: deze Schriften zijn er om over Mij te getuigen, zodat je tot Mij zou komen en leven zou hebben. Jij probeert het leven te vinden in het boek zelf. Je probeert een relatie te hebben met het boek in plaats van een relatie met Mij. Het boek is er niet om Mij te vervangen. Het boek is er niet zodat jij een relatie zou hebben met het boek. Het boek is er om jou naar Mij toe te brengen, zodat je een relatie met Mij kunt hebben, en dat doe je niet. Je bent verliefd geworden op het boek alleen, en niet op de persoon over wie het boek je vertelt.

Het is alsof je naar een verkeersbord kijkt en niet verder gaat omdat je zo verliefd bent op het bord. Je wilt eigenlijk naar de plaats gaan waar staat: Seattle, 38 mijl, of zoiets. O, ik wil naar Seattle, maar wat is dat een prachtig bord. Ik vraag me af hoe ze dat bord gemaakt hebben. Ik vraag me af hoe lang dat bord er al staat. Wat voor lettertype is dat? Ik vraag me af hoe groot dat lettertype is. Je analyseert het bord, en je komt geen stap dichterbij Seattle terwijl je het bord analyseert. Het bord is er om je te vertellen hoe je bij Seattle komt. En jij wilt in Seattle zijn, maar je denkt dat alleen al kijken naar het bord dat over Seattle gaat, hetzelfde is als in Seattle zijn. De Schriften zijn een wegwijzer die je laat zien hoe je tot mij kunt komen, en jij bent helemaal gericht op de Schriften. Je bent niet gericht op mij. Dit is iets voor ons evangelischen,

want wij bevestigen wel de inspiratie van de Schrift. We kijken in zekere zin naar de Schriften om er leven uit te putten. Maar de vraag is: proberen we leven te putten uit een verstandelijke kennis van de betekenis van woorden? Of proberen we Jezus te ontmoeten in de Schriften? De Schriften zijn iets levends als we Jezus erin ontmoeten. Maar mensen die Jezus niet kennen en Hem niet zoeken, kunnen de Schriften wel leren kennen.

Een vriend van mij vertelde me dat hij op school een professor had, een atheïst, die het Evangelie van Johannes uit zijn hoofd had geleerd en kon citeren. Dat verbaast me niet. Er zijn veel mensen geweest die hele Bijbelboeken uit hun hoofd hebben geleerd. Het zou me niet verbazen als sommige niet-christenen dat ook gedaan hebben, gewoon om indruk te maken op christenen of om wat voor reden dan ook. Maar zij zijn er niet om Jezus te vinden. Hier hebben we een van de boeken die je de diepste waarheden over Jezus vertelt, en die man kon het uit zijn hoofd leren zonder het te kennen. Zonder Jezus te kennen. Net als de Farizeeën.

Ik vraag me af hoe hij zich voelde toen hij deze passage las. Toen hij deze passage uit zijn hoofd citeerde. Je doorzoekt de Schriften, je denkt dat er leven in zit. Nou, dat kan er zijn, als ze je naar Mij toe leiden. Als je gewoon verliefd blijft op het boek en mij niet vindt, dan heb je natuurlijk het hele punt gemist. Je wilt niet naar mij toe komen, terwijl juist diegene over wie jouw Schriften, die je zo grondig doorzoekt om ze te beheersen en te begrijpen, spreken — zij zeggen: kijk, Jezus, Jezus, Jezus. En Ik sta hier vlak voor je, en je wilt niet naar Mij toe komen. Je blijft steken op een bepaald niveau van religieuze interesse.

Hij zegt:

Eer van mensen neem Ik niet aan,

JOHANNES 5:41

Wat Hij bedoelt is: Ik zoek Mijn eer niet in de eerste plaats of uitsluitend bij mensen. En dat is anders dan bij de Farizeeën, zoals Hij verderop zal aangeven.

maar Ik ken u: u bezit zelf de liefde van God niet.

JOHANNES 5:42

Dat moet hen verbijsterd hebben. Ik bedoel, deze mensen waren zo religieus als maar kan. En ze stonden zo dicht bij God, in ieder geval naar hun eigen inschatting, als hun religie een mens maar kon laten komen. Maar Jezus zei dat ze geen liefde voor God in zich hadden.

Ik ben gekomen in de Naam van Mijn Vader, maar u neemt Mij niet aan. Als een ander komt, in zijn eigen naam, die zult u aannemen.

JOHANNES 5:43

23

Eer zoeken bij mensen in plaats van bij God

Sommige mensen denken dat dit een verwijzing is naar de antichrist. Ik weet niet waarom, maar het is een heel gangbaar leerstuk binnen de bedelingenleer dat Jezus hier zegt dat de Joden de antichrist als de Messias zullen ontvangen wanneer hij komt. Welnu, er is in de Bijbel geen enkele verwijzing naar een antichrist die komt en zich voordoet als de Messias. Er is een verwijzing naar een mens der zonde in 2 Thessalonicenzen, maar er staat nergens dat hij zich voordoet als de Messias. Er is een verwijzing naar een beest in Openbaring 13, maar er staat niets over dat hij zich voordoet als de Messias of dat de Joden hem ontvangen. Er is een verwijzing naar een kleine hoorn in Daniël, maar er staat nergens dat hij zich voordoet als de Messias of dat de Joden hem ontvangen. Er is eigenlijk geen enkele passage in de Bijbel die ooit zegt dat er een man zal zijn die zich voordoet als de Messias terwijl hij in werkelijkheid de antichrist is, en dat de Joden hem zullen ontvangen. En toch is het een standaardleer binnen de bedelingenleer.

Waar halen ze dat vandaan? Uit dit vers, waar Jezus zei dat ze Hem niet ontvangen wanneer Hij komt in de naam van Zijn Vader, en dat er iemand anders zal komen in zijn eigen naam, en die zullen ze wel ontvangen. Meer hebben ze niet. Maar zou het niet gewoon kunnen betekenen: jullie zullen zo ongeveer iedereen ontvangen die in zijn eigen naam komt? Er ben Ik, degene die komt in de Naam van Zijn Vader en Zichzelf niet promoot. Ik kom en doe wat Mijn Vader gezegd heeft te doen. Ik bevorder het Koninkrijk van Mijn Vader en de wil van Mijn Vader, en jullie mogen Mij niet.

Maar iedereen mag komen in zijn eigen naam, en die zullen jullie veel gemakkelijker ontvangen. Dat is minstens even waarschijnlijk de betekenis van zijn uitspraak als iets specifiekers over een bepaald persoon die zou komen.

Hoe kunt u geloven, u die eer van elkaar aanneemt en de eer van de enige God niet zoekt?

JOHANNES 5:44

Kijk, in vers 41 zei Jezus:

ik neem geen eer aan van mensen Dat is niet waar Ik Mijn bevestiging zoek. Ik kijk niet naar mensen om Mij te bevestigen, om Mij te valideren. Maar jullie kijken naar elkaar voor bevestiging. Jullie kijken naar elkaar voor goedkeuring. Jullie kijken naar elkaar om elkaar te bevestigen. Hoe zullen jullie ooit iets kunnen geloven wat niet populair is bij je groep? Zolang je hoopt dat zij je goedkeuren, zolang je de eer zoekt die van elkaar komt, kun je niet buiten de gebaande paden denken. Je moet met de groep meegaan, omdat je bang bent om afgekeurd te worden door je religieuze medestanders. Hoe kunnen jullie geloven wat Ik zeg? Jullie zijn niet vrij om te geloven. Jullie zijn een slaaf van de meningen van je medemensen. Je moet alleen om God geven.

Hij zegt:

hoe kunnen jullie geloven, jullie die eer van elkaar aannemen en de eer die alleen van God komt niet zoeken?

Dit is de sleutel om een gelovige te zijn. Je moet alleen geven om Gods goedkeuring van jou en niet om die van mensen.

Mensenvrees legt iemand een valstrik, maar wie op de HEERE vertrouwt, wordt in een veilige vesting gezet.

SPREUKEN 29:25

zo staat het in de Spreuken. Je vreest wat mensen van je denken, en je zult verstrikt raken. Je kunt niet echt vrij zijn om dingen te doen die mensen misschien afkeuren, omdat je zo'n slaaf bent van hun goedkeuring. Ik wil niet dat iemand anders voor mij

mijn denken doet. Een van de voordelen die ik ontdekt heb doordat ik door geen enkele organisatie op de loonlijst sta, is dat niemand mij kan vertellen wat ik moet denken. Ik hoef alleen God tevreden te stellen. Als ik voor mijn levensonderhoud naar niemand kijk dan alleen naar God, dan hoef ik alleen God tevreden te houden, niemand anders. Zolang God tevreden is met mij, zal Hij mij onderhouden. Maar als ik voor mijn levensonderhoud naar mensen kijk, dan moet ik oppassen dat ik geen dingen geloof en leer die zij afkeuren. Ze zouden mijn loon kunnen inhouden.

Ik heb je eerder verteld over een voorganger die ik kende, die iets anders wilde geloven, of in elk geval overwoog om iets anders te geloven dan zijn denominatie voorschreef. Hij vertelde een vriend van mij dat hij dat niet eens kon overwegen, omdat hij dan zijn baan in die denominatie zou verliezen. Dat kon hij niet doen, want hij moest geloven wat de denominatie vereiste. Hij zocht de eer die van mensen komt in plaats van de eer die alleen van God komt. En ik zeg niet dat die bepaalde leerstelling een hoofdleerstuk was waarover een christen verplicht is het bij het rechte eind te hebben. Het is alleen die houding die mij doodsbang maakte. Ik dacht: ik zou het verschrikkelijk vinden om te kunnen denken, nou, ik denk dat de waarheid hier ligt, maar ik durf het niet eens te overwegen, want dan droogt mijn salaris op. Ik moet de eer en het respect hebben van mijn denominatie, van mijn leiders. Ik moet mijn medestanders aan mijn zijde hebben, want anders kan ik misschien de rekeningen niet betalen.

Het is zoveel mooier en bevrijdender om te zeggen: nou, het kan mij eigenlijk niet schelen of iemand het met mij eens is, behalve God. Ik hoef alleen mijn geweten te volgen voor het aangezicht van God en erop te vertrouwen dat Hij goedkeurt wat ik doe. Dan ben ik vrij. Ik kan geloven wat God ook maar wil dat ik geloof, zonder me zorgen te hoeven maken over wat mensen denken.

Jezus zei tegen de Farizeeën: zo vrij zijn jullie niet.

En in vers 45:

24

Mozes zal u aanklagen

Denk niet dat Ik u zal aanklagen bij de Vader; die u aanklaagt, is Mozes, op wie u uw hoop gevestigd hebt.

JOHANNES 5:45

Dat moet hen recht tussen de ogen geraakt hebben, want ze geloofden dat ze discipelen van Mozes waren. Ik bedoel, als ik mezelf een discipel van Jezus zou voelen en er kwam profetisch iemand naar me toe en zei tegen mij: jij zult veroordeeld worden op de oordeelsdag. Weet je wie jou zal aanklagen? Jezus. Dan zou ik denken: wacht eens even, Hij is degene die ik al die jaren gevolgd heb. Hij is mijn vriend, toch? Hoe kun je zeggen dat Jezus mij zal aanklagen? Hij is degene op wie ik reken om mij te prijzen, niet om mij aan te klagen. Ik ben op zoek naar Zijn goedkeuring hierin.

Zo was het met hen en Mozes. Ze waren discipelen van Mozes, en ze dachten dat Mozes degene was die, je weet wel, hun eigen man was. Hij zou voor hen opkomen wanneer ze voor God zouden staan. En Jezus zegt: eigenlijk is het net andersom. Hij zal jullie aanklagen, omdat hij over Mij gesproken heeft en jullie niet naar hem luisteren. Dat is wat Hij zegt. Jullie luisteren niet naar hem.

Want als u Mozes geloofde, zou u Mij geloven; want hij heeft over Mij geschreven. Maar als u zijn Schriften niet gelooft, hoe zult u Mijn woorden geloven?

JOHANNES 5:46-47

Mozes heeft over Jezus gesproken. We hebben nu geen tijd meer, want we moeten afronden, om alle manieren waarop Mozes dat gedaan zou kunnen hebben te bekijken. Zeker, veel dingen in de wet die Mozes gaf, in de ceremonies zelf, wezen vooruit naar Jezus. Het Pascha en het offersysteem en veel andere dingen spraken op een uitgebeelde manier over Jezus. Maar waarschijnlijk heeft Hij Deuteronomium 18 in gedachten, waar Mozes vlak voor zijn dood tegen Israël zei dat de HEERE een andere profeet zou sturen, zoals Mozes, naar wie het volk verplicht zou zijn te luisteren. In Deuteronomium hoofdstuk 18, vers 18, zegt God via Mozes:

Ik zal een Profeet voor hen doen opstaan uit het midden van hun broeders, zoals u. Ik zal Mijn woorden in Zijn mond geven, en alles wat Ik Hem gebied, zal Hij tot hen spreken. En met de man die niet naar Mijn woorden luistert, die Hij in Mijn Naam spreekt, zal het zó zijn: Ík zal rekenschap van hem eisen.

DEUTERONOMIUM 18:18-19

Wie niet luistert naar die profeet die zoals Mozes is, zei Mozes, van hem zal God rekenschap eisen. Mozes is degene die tegen deze mensen zegt: luister naar deze nieuwe profeet, de Messias Jezus, want als jullie dat niet doen, zal God jullie schuldig houden. En wie zal als de belangrijkste getuige tegen jullie optreden? Mozes. Hij zal zeggen: ik heb het jullie gezegd, waarom hebben jullie niet naar Mij geluisterd? Waarom hebben jullie niet naar Mij geluisterd? En dus zei Jezus:

als jullie Mozes zouden geloven, zouden jullie Mij geloven. Maar als jullie zijn geschriften niet geloven, hoe zullen jullie dan Mijn woorden geloven?

25

Het overblijfsel dat klaar was voor Jezus

Dit is iets wat we moeten begrijpen over Israël in de tijd van Jezus. Toen Jezus kwam, waren er mensen die klaar voor Hem waren, en mensen die dat niet waren. De mensen die klaar voor Hem waren, waren degenen die al trouw waren aan God, die Mozes al geloofden, die de profeten al geloofden. Zulke mensen waren er. Er was een overblijfsel in Israël dat trouw was. Ze luisterden naar de profeten. Ze hielden de wet. De ouders van Johannes de Doper waren duidelijk van dat soort. Als je de beschrijving van hen leest aan het begin van Lucas 1, staat er:

Zij waren beiden rechtvaardig voor God en wandelden onberispelijk volgens alle geboden en verordeningen van de Heere.

LUKAS 1:6

Het waren rechtvaardige mensen. Er waren Joden die trouw waren voordat Jezus kwam. Zij zijn degenen die gelovigen in Hem werden. Maar degenen die afvallig waren, verwierpen al de geest, in elk geval, zo niet de letter, van de wet. En zij zijn dezelfde die Hem verwierpen. Hij zegt: jullie kunnen Mij niet horen, omdat jullie hem niet gehoord hebben. Jullie staan al zo opgesteld dat jullie verkeerd begrijpen en niet geloven, omdat jullie al die tijd Mozes al niet geloofden. Dus hoe kunnen jullie Mij geloven? Dat kunnen jullie niet. Jezus' appèl richtte zich dus op degenen die al gehoorzaam waren.

Als je je de gelijkenis herinnert die Jezus vertelde in Lucas 16, over Lazarus en de rijke man: ze stierven allebei, en Lazarus was in de schoot van Abraham, en de rijke man was in de hel, in de vlammen. En de rijke man zei tegen Abraham: stuur Lazarus terug om mijn vijf broers te waarschuwen voor deze plaats, zodat ze hier niet komen. En Abraham zei: welnu, zij hebben de Wet en de Profeten, zij hebben Mozes, laat hen die lezen, dan zullen ze hier niet komen. En de man zei: oh, maar dat geloven ze niet, maar ze zullen geloven als iemand terugkomt uit de dood. Wat is nu de laatste regel van die gelijkenis? En dat is ongetwijfeld de les van de gelijkenis:

Maar Abraham zei tegen hem: Als zij niet naar Mozes en de profeten luisteren, zullen zij zich ook niet laten overtuigen, als iemand uit de doden zou opstaan.

LUKAS 16:31

Wat Hij hiermee duidelijk maakt, is dus dat zelfs het meest verbluffende wonder, de opstanding van Jezus uit de dood, geen enkele invloed zal hebben op degenen die Mozes en de profeten al hadden verworpen. Die Joden die al afvallig waren — deze mensen hadden Mozes verworpen en stonden al onder het oordeel van God. En dat oordeel betekende dat ze verblind waren en niet konden geloven. Zelfs iemand die uit de dood zou opstaan, zou geen enkele invloed op hen hebben, omdat ze zichzelf al tegenover God hadden opgesteld door Zijn eerdere openbaring te verwerpen. En daarvan beschuldigt Jezus hen.

Om verder te lezen

Alle bijbelteksten die in deze lezing aan bod komen, in de volgorde waarin ze gebruikt zijn.

- Johannes 5:17-18
- Mattheüs 23:23
- Mattheüs 12:3-4
- Romeinen 12:19
- Johannes 5:20
- Hebreeën 6:1
- Johannes 5:21
- Johannes 5:22
- Johannes 5:23
- Johannes 5:24
- Johannes 5:25
- Johannes 5:26
- Johannes 5:27
- Hebreeën 4:15
- Johannes 8:7
- Johannes 8:11
- Hebreeën 5:8
- Johannes 5:28
- Efeze 2:1
- Openbaring 20:5-6
- Openbaring 20:14
- 1 Thessalonicenzen 4:17
- Openbaring 20:11-13
- Johannes 5:29
- Mattheüs 25:31
- Mattheüs 25:46
- Johannes 6:39
- Johannes 6:40
- Johannes 6:44
- Johannes 6:54
- Johannes 12:48

- Johannes 5:31
- Deuteronomium 19:15
- Johannes 5:32
- Johannes 14:9-10
- Johannes 14:28
- Johannes 5:33-34
- Johannes 5:35
- Johannes 1:8
- Johannes 5:36
- Johannes 5:37
- Johannes 5:38
- Johannes 1:4
- Johannes 5:41
- Johannes 5:42
- Johannes 5:43
- Johannes 5:44
- Spreuken 29:25
- Johannes 5:45
- Johannes 5:46-47
- Deuteronomium 18:18-19
- Lukas 1:6
- Lukas 16:31

Lezing © Steve Gregg / The Narrow Path. Nederlandse vertaling © 2026 Vers voor Vers. De bijbeltekst in deze uitgave is ontleend aan de Bijbel in de Herziene Statenvertaling, © 2010/2016 Stichting HSV.